

عنوان مقاله:

ارزیابی روش های تدریس با انگیزه پیشرفت دانش آموزان پسر مدارس دوره متوسطه شهر یاسوج

محل انتشار:

مجله علوم زیست محیطی و دانش جغرافیا، دوره 1، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

احمد علی صمدی - دانشگاه شهید رجایی شیراز

روحانه مشفق نیا - دانشگاه شهید باهنر شیراز

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر باهدف ارزیابی روش های تدریس با انگیزه پیشرفت دانش آموزان پسر مدارس دوره متوسطه شهر یاسوج انجام گردیده است. روش پژوهش حاضر از نوع همبستگی و جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر ابتدایی متوسطه مدارس شهر یاسوج در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ بود. برای انتخاب نمونه موردنظر از روش نمونه گیری خوشه ای تصادفی استفاده شده است. نمونه شامل ۱۰۰ نفر دانش آموزان می باشد. ابزارهای مورد استفاده مقیاس انگیزش هرمنس و روش نوین تدریس که به وسیله محقق طراحی و اعتبار یابی گردید می باشد. به منظور تحلیل داده ها در این پژوهش از روش تحلیل رگرسیون چند متغیری و همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج نشان می دهد که با توجه به ضرایب به دست آمده با ۹۵ درصد اطمینان می توان گفت بین روش تدریس اکتشافی همبستگی مثبت معنادار و بین روش تدریس سنتی (نمایشی) با انگیزش دانش آموزان همبستگی منفی معنادار وجود دارد. نتایج رگرسیون نیز نشان داد که روش تدریس اکتشافی و نمایشی ۲۶/۸ درصد از تغییرات انگیزش را پیش بینی می کنند. به عبارت دیگر، ۱۲/۲۶ درصد از پراکندگی مشاهده شده در متغیر انگیزش دانش آموزان توسط این متغیرها توجیه می شود. علاوه بر این، نسبت F محاسبه شده در سطح اطمینان حداقل ۹۸ درصد معنادار است. بنابراین، می توان نتیجه گرفت که بین روش های تدریس با انگیزه پیشرفت دانش آموزان همبستگی معنادار وجود دارد.

کلمات کلیدی:

دانش آموزان، روش های تدریس، انگیزه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1871542>

